

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 798

гр. Варна, 06.03.2018 год.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ВАРНА, XXV състав, в закрито заседание на шести март през две хиляди и осемнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ТАНЯ ДИМИТРОВА

разгледа докладваното от съдия Таня Димитрова административно дело № 3934/2013 г. по описа на АдмС-Варна, като за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна чрез подписка (уточнена на 12.11.2013 г. – л. 38 от делото), уточнена като оспорване по реда на чл. 257, ал. 1 от АПК на бездействието на Общински съвет – Варна и неговите комисии по обсъждането на подписката за произвеждане на референдум и изготвянето на проект за решение по предложението за произвеждане на референдум, които задължения произтичат от чл. 30, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление (ЗПУГДВМС), с искане Общински съвет – Варна да бъде осъден да обсъди подписката и изготви съгласуван с кмета на Община Варна проект за решение по предложението за произвеждане на местен референдум съобразно изискванията на ЗПУГДВМС.

С Определение на съда от закрито съдебно заседание № 5612/22.11.2013 г. е спряно производството по делото до приключване с влязъл в сила съдебен акт на АД № 3651/2013 г. на АдмС-Варна.

С Решение № 446 от 11.01.2018 г. по АД № 4163/2017 г., ВАС е оставил в сила Решение № 2420 от 29.11.2016 г. по АД № 1540/2016 г. на АдмС-Варна, поправено с Решение № 430 от 10.03.2017 г. по същото делото.

От извършената служебно от съда справка се установява, че АД № 1540/2016 г. на АдмС-Варна е образувано във връзка с отмяна на Решение № 103 от 20.01.2014 г. по АД № 3651/2013 г. на АдмС-Варна, с Решение № 6297 от 27.05.2016 г. по АД № 3316/2014 г. на ВАС и връщане на делото за нова разглеждане от АдмС-Варна.

С Решение № 2420 от 29.11.2016 г. по АД № 1540/2016 г. на АдмС-Варна, в производство по чл. 257 от АПК председателят на Общински съвет Варна е осъден да изпълни свои задължения, пряко произтичащи от закона – да уведоми за подписката на Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна, постъпила в общинския съвет на 29.04.2013 г., да определи водеща комисия за нейното обсъждане и да насрочи заседание на общинския съвет в срок от един месец, съгласно чл. 30, ал. 1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, като е определен и 3-дневен срок за изпълнение на съдебното решение.

Предвид горепосоченото, с Определение № 288 от 24.01.2018 г. по АД № 3934/2013 г. на АдмС-Варна е възобновено производството по делото.

Съдът е приел, че следва да се даде възможност на оспорващия да обоснове правния си интерес от процесното по делото оспорване към настоящия момент, като заяви дали поддържа жалбата си или я оттегля, доколкото с уточняваща молба, постъпила в АдмС-Варна на 21.11.2013 г. оспорващият изрично се позовава на разпоредбата на чл. 257, ал. 1 от АПК във връзка с твърдението си за бездействие на общинския съвет да обсъди подписката и да изготви решение по предложението за произвеждане на местен референдум, а с влязло в сила Решение № 2420 от 29.11.2016 г. по АД № 1540/2016 г. на АдмС-Варна, в производство по чл. 257 от АПК, председателят на Общински съвет Варна вече е осъден да изпълни своите задължения по чл. 30, ал. 1 от ЗПУГДВМС. Съдът е преценил, че следва да се даде възможност и на ответника да изрази становище по оспорването към настоящия момент.

На 31.01.2018 г. оспорващият представя уточняваща молба, с която сочи че правният му интерес е отпаднал поради извършването от административния орган на действията, предмет на иска, което е равносложно на оттегляне на обжалвания административен акт, като се прави и искане на основание чл. 143, ал. 2 от АПК за присъждане в негова полза на направените по делото разноски в размер на 10 лв. за платена държавна такса, тъй като именно административният орган с поведението си е дал повод за образуване на делото.

С Разпореждане № 1905/01.02.2018 г., предвид изрично уточненото от инициативния комитет, че правният му интерес е отпаднал, съдът е указал на инициативния комитет, че следва изрично ясно да се заяви оттегля ли жалбата, по която е образувано делото, като е дадена възможност на ответника да изрази становище по уточнението от инициативния комитет от 31.01.2018 г.

На 05.02.2018 г. Инициативният комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна чрез подписка представя в съда уточняваща молба, с която повторно уточнява, че има искане за присъждане на направените по делото разноски, както и че за присъждането им на основание чл. 143, ал. 2 от АПК не е нужно да се оттегля жалбата, а и при оттегляне на жалбата разноски не следва да бъдат присъдени в полза на комитета, но могат да бъдат присъдени на ответника.

Разпореждане на съда № 1905/01.02.2018 г. е в изпълнение на задължението на съда да съдейства на страните за отстраняване на неясноти в изявленията им – чл. 171, ал. 4 от АПК.

С Разпореждане № 474 от 06.02.2017 г., с оглед твърденията на Инициативния комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна чрез подписка за извършване от административния орган на действията, предмет на настоящия иск по чл. 257, ал. 1 от АПК, съдът е указал на Общински съвет Варна, че не сочи доказателства дали е изготвен проект за решение по предложението, както и дали ОбС-Варна се е произнесъл по предложението.

На 08.02.2018 г. ответникът представя по делото доказателства за разглеждане на внесената подписка за произвеждане на местен референдум за морската градина и крайбрежната зона нагр. Варна от постоянните комисии при ОбС-Варна и от ОбС-Варна.

Предвид изрично заявеното от оспорващия, че не си оттегля жалбата с искане за осъждане на ответника по реда на чл. 257 от АПК, съдът с Разпореждане № 2466/09.02.2018 г. е насрочил за разглеждане делото в открито съдебно заседание, като в съответствие с чл. 163, ал. 3 и чл. 171, ал. 2 и ал. 4, във връзка с чл. 257 от АПК е указал на оспорващия, че следва да установи по делото наличието на задължение за извършване от страна на ответника на фактически действия, които задължения произтичат пряко от нормативен акт, както и наличието на твърдяното бездействие от страна на ответника.

След получаване на разпореждането на съда за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание, оспорващият на 16.02.2018 г. с уточняваща молба с.д. № 3389, отново заявява, че тъй като макар и исканите действия да са извършени постфактум, с тяхното извършване правният интерес от оспорване на бездействието е отпаднал, поради което първоначалното искане не е оттеглено, а е изменено съобразно променената фактическа обстановка, след извършването от административния орган на исканите действия. Оспорващият обръща внимание на съда, че за да се установи и приеме, че оспореният административен акт е оттеглен, не е нужно да се доказва наличието на законово задължение същият да бъде издаван, след като актът е вече оттеглен, както и че за да се установи и приеме, че фактическите действия, предмет на иска, са извършени не е нужно да се доказва наличието на законово задължение същите да бъдат извършвани, след като вече са извършени. Предвид горните доводи оспорващият е поискал от съда да отмени разпореждането си в частта за доказателствената тежест. Разпореждането на съда № 3002/19.02.2018 г. е молбата да е на доклад в открито съдебно заседание.

Оспорващият подава нова молба с.д. № 4132/27.02.2018 г., с която моли съдът да уточни съдопроизводствените действия, които ще се извършват в насроченото о.с.з. на 27.03.2018 г. от 15.00 ч., след като от съда се иска единствено да се произнесе с определение в закрито заседание за присъждане на разноски в размер на 10 лв. на

основание чл. 143, ал. 2 от АПК, поради оттеглянето на оспорения административен акт. Молбата от 27.02.2018 г. съдът е приел, че следва да бъде докладвана и разгледана в открито съдебно заседание.

На 01.03.2018 г. от оспорващия е постъпила молба да определяне на срок за бавност, в която, след проследяване на горепосочената хронология, се сочи и следното: бездействие на органа ИК вече не твърди, поради извършване от административния орган на действията, предмет на иска; правният интерес за оспорване на бездействието е отпаднал, поради което искането не е оттеглено, но предметът му е изменен с искане за присъждане на разноски на основание чл. 143, ал. 2 от АПК; съдът е насрочил делото за разглеждане в открито съдебно заседание с предмет на делото, който не е определен от ИК и е неизвестен за ИК, като по този начин е преградено по недопустим начин правото на съдебна защита, поради невъзможността за ИК да подготви и организира защитата си за заседанието, на което не е ясно какво ще се прави. Предмет на молбата за определяне на срок за бавност е бездействието по определянето и съобщаването на съдопроизводствените действия. Искането е съдът да уведоми незабавно ИК за предмета и същността на съдопроизводствените действия, за които е насрочено съдебното заседание, за да се смята настоящата молба за оттеглена.

Съдът след като съобрази направеното искане и фактите, които се установяват от представените по делото доказателства, намира следното:

По делото не е налице оттегляне или отказ от оспорването, заявен от оспорващия, поради което не е налице и изменение на искането до съда, доколкото претендираните от оспорващия разноски не могат да бъдат самостоятелно и независимо от основното оспорване предявени.

Дали е налице произтичащо от закона задължение за извършване на исканото фактическо действие, дали задължението е пряко, т. е. не е необходимо друго волеизявление на органа или не, налице ли са пречки за извършване на действието, извършено ли е същото, дали ищецът е негов адресат, са обстоятелства, които трябва да бъдат изследвани в хода на съдебното производство и са относими към спора по същество и съществуването на притезанието/материалното право, т. е. към основателността на иска, а не към неговата допустимост (така и в Определение № 1465 от 01.02.2018 г. на ВАС по АД № 1115/2018 г., по което страна е Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, с представляващ Юлиан Чолаков). Поради изложеното по отношение на защитата срещу неоснователни бездействия на административните органи и предвид липсата на изрично оттегляне или отказ от искането, съдът е насрочил за разглеждане спора в открито съдебно заседание, с указване доказателствената тежест в съответствие с чл. 257 от АПК.

Следва да се има предвид, че по допустимостта на оспорването съдът може да се произнесе и в открито съдебно заседание. В случая съдът е преценил, че следва да изслуша становищата на страните по спора в открито съдебно заседание.

С оглед обаче настояването на оспорващия за произнасяне в закрито съдебно заседание и то по отношение на разноските, респ. претендира се прекратяване на делото без изрично да се заявява, съдът съобрази следното:

Оспорващият към настоящия момент не твърди, че притежава изискуемо притезание срещу административния орган, което да произтича пряко от нормативен акт, поради което съдът намира, че правният му интерес от защита по чл. 257, ал. 1 от АПК, който е предпоставка за допустимостта на иска, не е налице. Изрично оспорващият заявява, че независимо дали става въпрос за фактическо бездействие или за правен акт интересът му от търсената защита е отпаднал, съобразно променената фактическа обстановка - предвид произнасянето на Общински съвет – Варна с Решение № 1053-1 по Протокол № 24 от проведено заседание на ОбС-Варна на 22.01.2018 г., което произнасянето на ОбС-Варна е във връзка с предложението за произвеждане на местен референдум и е факт, който страните не спорят, а и са приложени по делото доказателства). Именно поради соченото от оспорващия, че му е отпаднал правният интерес, респ. не твърди, че притежава изискуемо

притезание срещу ответника, съдът намира, че следва да прекрати производството поради липса на правен интерес от търсената защита, а не поради оттегляне на акта.

Разглеждането от ОбС – Варна на предложението за провеждане на процесния местен референдум и произнасянето на ОбС е след и в изпълнение на Решение № 2420 от 29.11.2016 г. по АД № 1540/2016 г. на АдмС-Варна, т.е. не става въпрос за извършване на действието или оттегляне на акта по волята на административния орган. Освен това в случая оспорващият е искал осъждане на ответника да извърши определено действие, а не е искал отмяна на административен акт, който да се установява по делото, че е оттеглен от органа. Както се посочи и по горе, в съдебното производство по защита срещу неоснователно бездействие, извършването на действието е въпрос по същество на спора и е основание за отхвърляне на искането на оспорващия за осъждане на органа да извърши действието. Предвид изложеното съдът приема, че не е налице основанието по чл. 143, ал. 2 от АПК за присъждане на разноски в полза на подалото жалба лице при прекратяване на делото поради оттегляне на акта.

Извън горното съдът намира, че оспорването с искане Общински съвет – Варна да бъде осъден да обсъди подписката и изготви съгласуван с кмета на Община Варна проект за решение по предложението за произвеждане на местен референдум съобразно изискванията на ЗПУГДВМС, е просрочено. Предложението на инициативния комитет за приемане на решение за произвеждане на процесния местен референдум е постъпило в ОбС-Варна на 29.04.2013 г. и съгласно чл. 30, ал. 1 от ЗПУГДВМС ОбС е следвало да го разгледа в едномесечен срок от постъпването му, като този срок не тече за времето, необходимо за извършване на проверката на подписката по чл. 29, ал. 2 от ГД „ГРАО“ - § 5, ал. 3 от ПЗР към ЗИД на ЗПУГДВМС. Справката на ГД „ГРАО“ е постъпила в ОбС-Варна на 11.06.2011 г. – л. 29 от делото, поради което и като се съобрази едномесечният срок, определен от председателят на ОбС-Варна на инициативния комитет за отстраняване на нередности на подписката (считано от 26.06.2013 г. – л. 33 и л. 34 от делото), то сезирането на съда се явява просрочено, като направено след изтичане на 14-дневния срок от подаване на искането до органа за извършването му, както е регламентирано в чл. 256 от АПК. Съдът намира, че доколкото твърдяното от оспорващия бездействие е във връзка със задължение на органа по силата на закона, но след сезиране на органа с искане, то ако се приеме, че търсената защита е по чл. 256 от АПК, оспорването е просрочено.

С оглед изложеното и на основание чл. 159, т. 4 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРЕКРАТЯВА производството по АД № 3934/2013 г. на АдмС-Варна, образувано по жалба на Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна чрез подписка (уточнена на 12.11.2013 г. – л. 38 от делото), уточнена като оспорване по реда на чл. 257, ал. 1 от АПК на бездействието на Общински съвет – Варна и неговите комисии по обсъждането на подписката за произвеждане на референдум и изготвянето на проект за решение по предложението за произвеждане на референдум, които задължения произтичат от чл. 30, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление (ЗПУГДВМС), с искане Общински съвет – Варна да бъде осъден да обсъди подписката и изготви съгласуван с кмета на Община Варна проект за решение по предложението за произвеждане на местен референдум съобразно изискванията на ЗПУГДВМС.

Определението подлежи на обжалване в 7-дневен срок пред ВАС на РБ с частна жалба.

СЪДИЯ: